

ἄν νὰ προκόψῃ ἀγαπᾶς καὶ ὁ ἔδικός μας τόπος,
νὰ γίνῃ ἴσῃν πολιτικὴ κανένας νέος τρόπος,
μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ νὰ ἔχουν καρναβάλι
τοὺς ἔξη μῆνας ὁ μισοί, τοὺς ἄλλους ἔξο οἱ ἄλλοι,
ἀλλῶς ἐπανάστασιν ὁ ἄκοιγες κάθε τόπος
καὶ θὰ μὲ βάλῃς σὲ μετὰ νάλλῳ νὰ σὲ γλυτώσω.

Αὐτὰ θὰ ἴπῳ, βρὲ Περικλῆ...

Π. Ποῦ πᾶς μὲ τόση φόρα;

Φ. Ἐν, δύο, τρία καὶ μισό... ἀνεστατόθ' ἡ χώρα.

Φ. Ἐλληνες, ἄς ψάλλωμεν τοὺς ἀνδρας τοὺς γενναίους,
τοὺς συνομότας τοὺς θερμούς, τοὺς ἥρωας τοὺς νέους.

Π. Λαμπρὸς φωσφόρος ἔφεγγε σκηνὰς τὰς Ἑλληνίδας,
ὅταν ἡγήθη ἔξαφνα ὁ νέος Πελοπίδας.

Φ. Πολέμου μᾶρς ἡ μουσικὴ θαρρὸς παιανίζει
καὶ ἡ γνωστὴ γαϊδοῦρά μου παιάνας ὄγκανίζει.

Γιὰ κούτα κόσμον, Περικλῆ, ποῦ τρέχει ἐκεῖ πέρα...
ἀρχίς' ἡ ἐπανάστασις... ὦ εὐτυχὴς ἡμέρα!...

κατ' ὁ προδότης, γιοῦχά του, κί' ἄς γίνουν δια νίλα.

Π. Βρὲ μὴν ἐνθουσιάζεσαι καὶ εἰναι ἡ Καμῆλα.

Φ. Ὡς πότε ἐξαχρείωσις!... ὦ τέμπορα, ὦ μόρες!...
νὰ βγαίνουν καμηλιάρηδες σὲ τέτοιαις μαύραις ὥραις.

Π. Ἀλήθεια τί κατὰστασις!

Φ. Εἰς τὸ Παλάτι τρέχω.

Π. Μωρὲ ἀμάν...

Φ. Ἐλύσσαξ, ἴσῃν πεῖνα δὲν ἀντέχω.

Πῶ! πῶ! τί κόσμος εἶν' ἐκεῖ... ἄ! ναι, δὲν ἀμφιβάλλω...
κονσπιρατέρ Ἐρνάνηδες θὰ εἰναι δίχως ἄλλο.

Φωναις ἀκούω, Περικλῆ, σουραόλια καὶ κλαρίνα...

Π. Εἰναι ὁ Γρίβας, Φισσοῦλη, κί' ἡ Τρλοκατερίνα.

Κί' οἱ θεοὶ μὲ Καλαβρέζικα ἐβγήκαν εἰς τοὺς δρόμους

κί' ἴσως πινασθουν ὡς ὑποποῖται ἀπὸ τοὺς Ἀστυνόμους.

Φ. Κατὰρα καὶ ἀνάθερα!... καμρὰ φωτιά ὅτ' ἀπ' στήθεα.

Π. Δὲν ντρέπονται, βρὲ Φασσοῦλη, ἀλήθεια κί' ἀπ' ἀλλή-

ἐν ὄ γελοῖται συμφοραὶ τὰ στήθη μας πιέζου, [θεῖα,

ἐν ὄ γελοῖται νὰ γελούν κί' ἐν ὄ παικτοῖς νὰ παίζου;]

Φ. Ἐλλάς πατρίς, κατήνησας ἀναίσθητος ὡς λίθος!...

ἀλλὰ τί βλέπω, Περικλῆ... νά! νά! καὶ ἄλλο πλήθος.

Π. Οἱ θεοὶ μας οἱ συνάδελφοι χοροπηδούν ὅτ' ἀκάρ.

Φ. Καὶ τοῦτοι γιὰ τὸ κούνημα δὲν δίνουν μὴ δεκάρα.

Π. Ὡς Θεωράκη πόθερε!...

Φ. Ἀνάρτης εὐτυχί!

Π. Ὡς περνοῦται γκλόρια καὶ σπαρταγμὸς ψυχῆς!

Φ. Ὁρκίζομαι, βρὲ Περικλῆ, ὅτ' ἡ μάχη τῆς τρουμπέταις,

ὅτ' οὐ στρατηλάτου Θεωρη τῆς παραλαῖς μαρκεταις,

ὅτ' οὐ Ρέλλη τὸ ξανθὸ μαλλί, ὅτ' οὐ Μίλησι τὸ στόμα,

ὅτ' οὐ κερνάδα τοῦ Σαιν-Ζούστ, ὅτ' οὐ Λεμονῆ τὸ χροῖμα,

ὅτ' οὐ Καραπάνου τοῦ σοφοῦ τὸ οἰκονομικὰ,

ὅτ' ἀσχίματα τὰ ἔξαλλα καὶ τὰ ρητορικὰ,

ὅτ' οὐ Κορροῦμπα τὴν θερμὴν καὶ πάλουσαν καρδίαν,

εἰς τὸ Ἐρνάνη τὸ σπαθί καὶ τὸν πλατὺν μανθῶνα,

εἰς ἄλλους τοὺς ἀριστερῶς, τοὺς φέροντας τὰ πρῶτα,

εἰς τῶν ἀργῶν Παιουσιῶν τὰ παινασμένα χνώτα,

ὅτ' οὐ Σίλβα Δὸν Ρουί Γομᾶς τὸ φρικαλέον κέρας,

εἰς τὴν σκοτεινὴν τῆς νυκτὸς, ὅτ' οὐ δίσκον τῆς ἡμέρας,

εἰς τῆς Στυγὸς τὰ ὕδατα, ὅτ' ἄς Ἐρινύας ἔλας,
κί' εἰς κάθε μισοφροῦστανο τῆς νύμφης Δόνα-Σόλας,
πὼς θὰ κινήσω τὸν λαὸν καθῶσον εἰμπορέσω,
πὼς Κατιλίνα φλογερὸ μανθῶνα θὰ φορέσω,
πὼς μόνος καὶ μετὰ πολλῶν θὰ ἐπαναστατήσω
καὶ μὲ τὴν ἐπανάστασιν τὸν κόσμον θὰ σαστίσω.

Π. Ἀλλὰ ὀρκίζομαι κί' ἐγὼ, τὸ ἀψυχον κωθῶν,
μὰ ἔλους τοὺς ἐν Πλαταιαῖς καὶ τοὺς ἐν Μπραθῶν,
τοὺς ἐν Λαριᾷ μάρτυρας καὶ τοὺς ἐν τῇ Λαρίσῃ,
κί' εἰς πάντα τοῦ τοῦ αἵμα του ὅτ' ὁ ἔθνος θὰ χαρίσῃ,
πὼς ἀπὸ ταύτην τὴν στιγμὴν τὰς χειρᾶς μου θὰ λύσω,

πὼς ἔλους τοὺς Τρικουπικοὺς θὰ αἰματοκυλίω,
πὼς θὰ βαρέσω ὅτ' σταυρὸ χωρὶς κανένας πόνον,
κί' ἐν ἡ ἀνάγκη τὸ καλὴ θὰ σπάσω καὶ τὸν θρόνον,
πὼς ἄλλος Βροῦτος θὰ γενῶ, τοῦ θρόνου Ἐριάλτης,
ἀνθρωποφάγος ἀπληστος, φρικτὸς ἀντεροβγάλτης,
καὶ τότε τὸ μαχαίρι μου θ' ἀφήσω ἐν χαρᾷ

ὅποταν τὸ στομάχι μου δὲν παίξῃ ταμποῦρα.

Φ. Κρόψε ἀμέπως τὸ σπαθί κί' ἕνας κλητῆρ σιμόνει.

Π. Ἡ μόρη σου κίτρινησ καὶ εἰναι σὰν λεμόνι.

Φ. Εἰς τὸ στηλιτρί, Περικλῆ, θαρρὸ πὼς θὰ μὰς στρώσῃ

Π. Ἄς φύγωμε ὅτ' ἀ τέσσερα προτοῦ μὰς μπαγαλώσῃ.

Πολεμικὰ μηνύματα καὶ μυστικὰ συνθήματα

Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Λαρίσσαν.—Τί κάθεσθε;...ἀκόμα;
ἄς γίνῃ πιά τὸ κούνημα κί' εἰν' ἔτοιμον τὸ κόρμα.

Ἐκ τῆς Λαρίσης.—Στήστε ὀργήγορα ταμποῦρα,
εἰς ἔλους δὲ μοιράστε τουφέκια καὶ κουμπούρα.

Ἐξ Ἀθηνῶν.—Ἀκούεται ὑπόκοφός τις κρότος...
ὀργήγορα γιὰ τὸ θεό... Ἐρνάνης...Δὸν Κισσώτος.

Ἐκ τῆς Λαρίσης.—Σπεύσατε... τὸ θῆμα σας ταχὺ...
Στρατὸς ἐπαναστάτης... ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη.

Πολεμικὰ συνθήματα... φωτιά, σπαθί, λεπίδι,
ἀγγοῦρι, ρέβα, λάχανο, μαρούλια μὲ τὸ ξόδι.

Ἐξ Ἀθηνῶν.—Σηκνέται ὁ κόσμος εἰς τὸ πόδι...
ἤρε φωτιά τὸ κούνημα μαζί μὲ τὸ Τριφίτι.

Ἐκ τῆς Λαρίσης.—Φθάνομε!...ἀναβαροῦς μεγάλος...
Ζητεῖ τὴν ἐπανάστασιν ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος.

Διψὲ πολέμων αἵματα τὸ στόμα καθενὸς
κί' ἀμύσως τῶρα ἔρχεται αὐτοῦ ὁ Βαλτινὸς
ἐκ μέρους ἔλου τοῦ στρατοῦ νὰ εἰπῇ τὰ εἰκότα...
δὲν θέλει πλέον Ἰπυργὸν ποῦ βάζει ρεδιγκότα.

Παιδιά σάν θέλτε πλιάτσικα και με τὸ παραπάνω
ἐμένα νὰ ρωτήσετε τὸν πρώτο καπετάνιο.

Ἐξ Ἀθηνῶν.—Ὁπλίσθησαν τῶν ἀνταρτῶν τὰ στίφη...
ἐν μύρτου χλοερῷ κλαδί νὰ κρύψετε τὰ ξίφη.

Ἐκ τῆς Λαρίσης.—Πόλεμος... ἤχουν τὰ περίξ ὄρη...
θὰ ἐλθωμεν ἀγνώριστοι με ἀντερὰ και ράσσα...
αὐτὰ και σὰς ἀσπάζονται γενναίοι σπαθοφόροι,
ποὺ τότε κόβουν τὰ χαρτιὰ και κἀποτε τὰ πράσσα.

Ἐξ Ἀθηνῶν.—Ταράμ ταμτάμ... ὁ κόσμος ἠλεκτρίσθη
και ἔλουε μὰς συνέβασε σφικτὸς ἀγάπης κρῖκος...
ἔφρασε τὸ κούνημα και ἄγριος ὀπλίσθη
και τοῦ Σαίν-Ζοῦστ ὁ ἀδελφός, ὁ μάχιμος Στεφῆκος.

Ἐκ τῆς Λαρίσης.—Φθάνομεν με μία μπασαβζόλα...
Ὁδρὰ οἱ Σκακαρήδες και κάτω τὰ φωκίολα.

Ἐξ Ἀθηνῶν.—Προσδράμετε με ἔλουε σας τὸ θάρρος
και τοῦ αἰσχροῦ Πρωθυπουργοῦ τινάζετε τὴν κάπα...
ἐπανεστάτησε κί' ἐβῶ ἕνας παλῆος φαντάρος,
ποὺ ἤπιε τὸν περιῶρομο και εἶχε γίνει τάπα.

Ἐκ τῆς Λαρίσης.—Μπάμ! μπούμ! μπῆμ!... μὰς ἔχειε πιά-
ὑπομονή και φθάνομεν με εἰκοσι ταμπούρα, [σεὶ ζουρα,
με προσοχή νὰ μὴ γενοῦν ὅτ' οὐνθῆμά μας λάθη
και χάσ' ἢ ἐπανάστασις ταδγὰ με τὸ καλάθι.

Ἐξ Ἀθηνῶν.—Γιὰ πόλεμο καθένας ὀμιλεῖ
κί' ἐπήλθε ὅτ' αὐνθῆματα μικρὰ μεταβολή.
Ἰδοὺ πῶς μετεβλήθησαν... φωτιὰ, σπαθί, λεπίδι,
κοκκινογούλι, λάχανο, σπανάκι, κουνουπίδι.

Πρὸς Βασιλέα.—Βασιλεῦ, ἀν θέλεις τὸ καλὸ σου
και ἀν δὲν θέλεις νὰ εὐρῆς μ' ἑμὰς τὸ διὰβολὸ σου,

